Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 6. Warszawa, dnia 4 marca 1929 r. Rok XI.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Podatki bezpośrednie.

55.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 stycznia 1929 r.

w sprawie przesunięcia na rok podatkowy 1929 terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Na podstawie ustępu drugiego art. 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin do składania przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte) zeznań o dochodzie, wyznaczony w art. 50 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411) — przesuwa się na rok podatkowy 1929 z dnia 1 marca na dzień 1 maja 1929 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 20 lutego 1929 r. Nr. 10, poz. 83).

56.

OKÓLNIK L. D. V. 591/4.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Na zasadzie art. 122 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) Ministerstwo Skarbu odracza termin składania zeznań o obrocie za rok 1928 (art. 54 i 55 ustawy) dla instytucyj kredytu krótkoterminowego (banków akcyjnych) — do dnia 15 marca 1929 r. włącznie.

W tymże terminie t. j. do dnia 15 marca 1929 r. włacznie winny być opłacone ewentualnie różnice pomiędzy kwotami podatku, przypadającemi od wykazanego w zeznaniach za rok 1928 obrotu, a kwotami już wpłaconemi, przyczem od wpłaconych w powyższym terminie kwot nie należy pobierać tak kar za zwłokę, jak i odsetek.

Warszawa, dnia 4 lutego 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

Opłaty stemplowe.

57.

OKÓLNIK L. D. V. 1522/6/29.

Do wszystkich Izb Skarbowych, do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, do Urzędów Opłat Stemplowych oraz do tych Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych, którym poruczono wymiar opłat stemplowych.

Ustęp ostatni okólnika z dnia 17 stycznia 1928 r. L. D. V. 4407/6/27, ogłoszonego w numerze 4-tym Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1928 r. pod pozycją 45 — otrzymuje brzmienie następujące:

„W przypadku, gdy dwie lub więcej osób są solidarnie obowiązane do uiszczenia podwyżki stemplowej, orzeczenie Izby skarbowej, obniżające podwyżkę (art. 42 ustęp trzeci u. o. s.), ma skutek co do wszystkich solidarnie obowiązanych, a więc także w przypadku, gdy obniżenie podwyżki nastąpiło na skutek odwołania, wniesionego tylko przez jedną z tych osób."

Warszawa, dnia 19 lutego 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

58.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

202. Opłaty stemplowe, wiążące się z pismami i czynnościami prawnemi, wymienionemi w prawie o spółkach akcyjnych z dn. 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 383)[1] (L. D. V. 1403/6/29).

Nr. porz.	Art. prawa o spółkach akcyjnych	Przedmiot	Wysokość opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplow.
1	2	Akt notarjalny, zawierający statut spółki akcyjnej	3 zł.	139
2	4	a) Podanie o zatwierdzenie statutu lub zmiany statutu	3 zł. oraz po 50 gr. od każdego załącznika.	140, 145
		b) Zatwierdzenie statutu albo zmiany statutu	100 zł.	156, punkt 4
3	4	a) Podanie o zezwolenie zagranicznej spółce akcyjnej lub komandytowo-akcyjnej na działalność na obszarze Rzeczypospolitej.	3 zł. oraz po 50 gr. od każdego załącznika.	140, 145
		b) Zezwolenie spółce takiej na działalność na obszarze Rzeczypospolitej.	100 zł.	156, punkt 4
		c) Rozpoczęcie działalności przez zagraniczą spółkę akcyjną lub komandytowo-akcyjną na obszarze Rzeczypospolitej.	2% [2]) od kapitału, przeznaczonego do działalności w Polsce.	109
		d) Faktyczne powiększenie kapitału, przeznaczonego do działalności w Polsce	2% [2]) od podwyżki kapitału, przeznaczonego do działalności w Polsce.	109

[1]) Oprócz kwot, wymienionych w kolumnie pod nagłówkiem „Wysokość opłaty stemplowej", należy uiścić dodatek 10%-owy (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19.XII. 1927 r., Dz. U. R. P. Nr. 114 poz. 972), o ile w niniejszem zestawieniu (Nr. porz. 6, 12, 32 i 43) nie zaznaczono, że dodatek ten nie należy się.

[2]) Do końca 1929 r.—1% (art. 169 u. o. s.).

Nr. porz.	Art. prawa o spółkach akcyjnych	Przedmiot	Wysokość opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
4	6 (punkty 3 i 4 przy powstaniu spółki	Rachunek, stwierdzający należność tytułem wynagrodzenia za usługi, wyświadczone.	zasadniczo 1% od sumy należności; opłata wynosi jednak tylko 0,2% od sumy należności, jeżeli świadczenie odnośnych usług mieści się w zakresie przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu	90 ustęp drugi w związku z art. 72
5	7	Rachunek biegłych rewidentów, stwierdzający ich należność tytułem wynagrodzenia za zbadanie sprawozdania założycieli.	1% od sumy należności	90, ustęp drugi w zwiazku z art. 72 punktem „a"
6	8	Akt o zawiązaniu spółki akcyjnej drogą objęcia wszystkich akcyj przez założycieli samych lub łącznie z osobami trzeciemi. Patrz nadto Nr. 43, punkt c).	a) 2% [3]) bez dodatku 10%-go od wartości nominalnej wszystkich akcyj i innych tytułów uczestnictwa w dochodach lub podziale majątku spółki (art. 6 punkt 1, prawa o spółkach akcyjnych) z doliczeniem sum, które pierwsi nabywcy akcyj, wydanych za gotówkę, wpłacają ponad wartość nominalną — w szczególności też z doliczeniem dodatkowych dopłat przy akcjach uprzywilejowanych (art. 39 ustęp ostatni, prawa o spółkach akcyjnych)	102 oraz art. 2 rozp. Prez. Rzpltej z dn. 19/XII 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114 poz. 972).
			b) niezależnie od opłaty, wymienionej pod a): 2% od wartości nieruchomości (art. 12, ustęp ustatni u. o. s.), 1% od wartości prawa wydobywania ciał kopalnych w Polsce (art. 64, punkt 1 u. o. s.) oraz 0,5% od wartości praw do części ciał kopalnych, w Polsce wydobywanych (art. 64, punkt 3 u. o. s.) — o ile nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych są wnoszone tytułem wkładów niepieężnych. Zasady, podane pod b), stosuje się również wówczas, gdy przedmiotem wkładu niepieniężnego jest przedsiębiorstwo jako całość, a w skład przedsiębiorstwa wchodzą nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych.	106
			Jeżeli zawiązanie spółki akcyjnej ma na celu przekształcenie spółki innego rodzaju na spółkę akcyjną, to należy uiścić tylko połowę opłat, obliczo-	107

[3]) Do końca 1929 r. — 1% (art. 169 u. o. s.).

Nr porz.	Art. prawa o spółkach akcyjnych	Przedmiot	Wysokość opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplow.
			nych według zasad, podanych pod a) i b); o ile jednak do spółki nowej — prócz majątku spółki dotychczasowej — zostają wniesione inne jeszcze wkłady (pieniężne lub niepieniężne), to do tych wkładów stosuje się zasady, podane pod a) i b), bez zmiany.	
		Jeżeli zgoda na zawiązanie spółki akcyjnej drogą objęcia akcyj przez założycieli samych lub łącznie z osobami trzeciemi, zostaje wyrażona w kilku aktach, to opłata wymieniona wyżej pod a) może być uiszczona w ten sposób, że przy każdym akcie uiszcza się tylko część opłaty, odpowiadającą części akcyj, objętej danym aktem. W razie uiszczenia całej opłaty (wymienionej pod a) przy pierwszym akcie następne	nie podlegają opłacie.	3
		Opłata, wymieniona pod b), ma być uiszczona od każdego aktu, stwierdzającego wniesienie wkładów niepieniężnych, wymienionych pod b), a podpisanego przez właściciela tych wkładów, przyczem za podstawę wymiaru bierze się wartość wkładów, wnoszonych przez osobę, która akt podpisała.		
7	8	Pismo, stwierdzające umowę o nabycie dla spółki, przed zarejestrowaniem, przedmiotów i praw majątkowych za gotowiznę, podlega opłatom stemplowym według zasad, podanych w rozdziałach dziesiątym do czternastego u. o. s.		
8	11	Pismo, stwierdzające ustanowienie kaucji na zabezpieczenie roszczeń do założycieli spółki akcyjnej.	0,1% od sumy kaucji	82 ustęp pierwszy
9	13	Zapis na akcje przy założeniu spółki.	0,2% od ceny emisyjnej subskrybowanych akcyj	134
10	14	Potwierdzenie wpłaty na akcje, dokonane po sporządzeniu zapisu na akcje.	20 gr.	136
11	16 17 25	Potwierdzenie odbioru kwoty, zwróconej subskrybentowi na skutek niedojścia spółki do skutku lub nieprzyznania akcyj.	20 gr.	136

Nr. porz.	Art. prawa o spółkach akcyjnych	Przedmiot	Wysokość opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplow.
12	20	Protokół zgromadzenia organizacyjnego.	2% [4]) bez dodatku 10%-owego od wartości nominalnej wszystkich akcyj i innych tytułów uczestnictwa w dochodach lub w podziale majątku spółki (art. 6, punkt 1 prawa o spółkach akcyjnych), z doliczeniem sum które pierwsi nabywcy akcyj, wydanych za gotówkę, wpłacają ponad wartość nominalną, w szczególności też z doliczeniem dodatkowych dopłat przy akcjach uprzywilejowanych (art. 39, ustęp ostatni, prawa o spółkach akcyjnych)	102 oraz art. 2 rozp. Prez. Rpltej. z dn. 19.XII 1927 r. (Dz.U.R.P. nr. 114 poz. 972)
			Opłata wynosi tylko 1% (a do końca 1929 r. — 0,5%) bez dodatku 10%-owego, jeżeli zawiązanie spółki akcyjnej ma na celu przekształcenie spółki innego rodzaju na spółkę akcyjną; o ile jednak do spółki nowej — prócz majątku spółki dotychczasowej — zostają wniesione inne jeszcze wkłady (pieniężne lub niepieniężne), to do akcyj, wydanych wzamian tych wkładów, stosuje się zasadę ogólną, podaną w ustępie poprzednim.	107
	22	Jeżeli jednak zgromadzenie zostało odroczone, to protokół podlega opłacie. Patrz nadto Nr. 43, punkt c).	3 zł.	139
13	23 (punkt 3)	Pismo, stwierdzające umowę o wniesienie wkładu niepieniężnego — w przypadku zebrania kapitału akcyjnego przy pomocy publicznej subskrypcji. Patrz nadto Nr. 43, punkt c).	2% od wartości nieruchomości (art. 12, ustęp ostatni u. o. s.), 1% od wartości prawa wydobywania ciał kopalnych w Polsce (art. 64, punkt 1 u. o. s.) oraz 0,5% od wartości praw do części ciał kopalnych, w Polsce wydobywanych (art. 64, punkt 3 u. o. s.). Powyższe stawki stosuje się również wówczas, gdy przedmiotem wkładu niepieniężnego jest przedsiębiorstwo jako całość, a w skład przedsiębiorstwa wchodzą nieruchomości lub prawa do ciał kopalnych.	106
			Jeżeli zawiązanie spółki akcyjnej ma na celu przekształcenie spółki innego rodzaju na spółkę akcyjną, to należy uiścić tylko połowę opłat, wyżej wymienionych; o ile jednak do spółki nowej — prócz majątku	107

[4]) do końca 1929 r. — 1% (art. 169 u. o. s.)

Nr. porz.	Art. prawa o spółkach akcyjnych	Przedmiot	Wysokość opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
			spółki dotychczasowej — zostają wniesione inne jeszcze wkłady (pieniężne lub niepieniężne), to do tych wkładów stosuje się stawki, wyżej wymienione, bez zmiany.	
14	23 (ustęp ostatni)	Podanie, przy którem zarząd spółki składa Ministerstwu Przemysłu i Handlu odpis statutu i aktów o zawiązaniu spółki oraz objęciu akcyj.	wolne od opłaty.	142 (punkt 1)
15	28	Zamiana akcyj imiennych na akcje na okaziciela lub odwrotnie.	wolna od opłaty.	77 (punkt 3)
16	31, 37, 39, 41	Świadectwa tymczasowe oraz akcje.	nie podlegają opłacie.	jako niewymienione w części drugiej o. u. s.
17	31	Potwierdzenie wpłaty częściowej na świadectwie tymczasowem lub na akcji imiennej.	20 gr.	136
18	34	Umowa o przeniesienie własności akcyj, a w szczególności piśmienne oświadczenie w przedmiocie przeniesienia akcyj imiennych lub świadectw tymczasowych, podlega opłacie.	według zasad podanych w rozdziale trzynastym (w art. 75 — 80 u. o. s.) oraz w wykładniach nr. 43 (Dz. Urz. nr. 11 z 1927 r.) i nr. 168 (Dz. Urz. nr. 23 z 1928 r.).	
19	38 oraz 173 (punkt 4)	Wymiana uszkodzonych akcyj, świadectw tymczasowych lub kuponów dywidendowych na nowe egzemplarze.	wolne od opłaty	77 (punkt 3)
20	41	Wydanie akcyj użytkowych wzamian akcyj, umorzonych przez losowanie.	wolne od opłaty.	77 (punkt 3)
21	42	Świadectwa założycielskie.	1% od sum, wypłacanych właścicielom świadectw założycielskich tytułem uczestnictwa w rozdziale czystego zysku spółki.	90 w związku z art. 6 (ustępem ostatnim) 9 i 22

Nr porz.	Art. prawa o spółkach akcyjnych	Przedmiot	Wysokość opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplow.
22	44	Potwierdzenie wpłaty na akcje; potwierdzenie z uiszczenia odsetek zwłoki lub kary umownej, jeżeli nie mieści się w tem samem piśmie, które stwierdza wpłatę na akcje, a kwota uiszczona przewyższa 50 zł.	20 gr.	136 i 137 (punkt 1)
23	45 i 172 (punkt 2)	Sprzedaż przez publiczną licytację akcyj lub świadectw tymczasowych, wydanych wzamian akcyj unieważnionych	podlega opłacie według zasad, podanych w art. 75 oraz 78—80	
24	45 (ustęp czwarty)	Potwierdzenie odbioru należności akcjonarjusza opieszałego, jeżeli należność przewyższa 50 zł.	20 gr.	136
25[5])	56 (ustęp ostatni) i 59 (ustęp drugi)	Potwierdzenie odbioru, wystawione przez spółkę akcyjną, a stwierdzające odbiór akcyj, złożonych celem uzyskania prawa uczestnictwa w walnem zgromadzeniu spółki lub celem uzyskania praw, określonych w ustępie ostatnim art. 56 prawa o spółkach akcyjnych — jeżeli wartość złożonych akcyj przewyższa 50 zł.	20 gr.	136 i 137 (punkt 1)
26[5])	56 (ustęp ostatni) i 59 (ustęp drugi)	Pokwitowanie, którem akcjonarjusz potwierdza zwrot akcyj, złożonych w sposób, podany pod Nr. 25.	20 gr.	136 i 137 (punkt 1)
27[5])	59 (ustęp ostatni)	Zaświadczenie, wydane na dowód złożenia akcyj u notarjusza albo w instytucji kredytowej. Zaświadczenie takie, wydane przez instytucję kredytową, jeżeli akcje wymienione w zaświadczeniu, znajdowały się w depozycie instytucji kredytowej przed wydaniem zaświadczenia i instytucja ta wydała poprzednio tej samej osobie bądź zaświadczenie, przewidziane w ustępie ostatnim art. 59 prawa o spółkach akcyjnych, bądź innego rodzaju świadectwo depozytowe i od tego poprzedniego zaświadczenia uiszczono opłatę, przewidzianą w art. 95 u. o. s.	0,02% od nominalnej wartości złożonych akcyj. nie podlega opłacie.	95 3
28[5])	59 (ustęp ostatni)	Pokwitowanie, którem spółka akcyjna potwierdza odbiór zaświadczenia, wymienionego pod Nr. 27, jak również pokwitowanie, którem akcjonarjusz potwierdza zwrot takiego zaświadczenia.	nie podlega opłacie.	136 (w brzmieniu, ustalonem w art. 1, punkcie „c" rozp. Prez. Rpltej z dn. 7-10 1927 r. Dz. U. R. P. nr 90 poz. 804)

[5]) Tezy, podane pod nr. 25—28, są powtórzeniem wykładni nr. 166 i 192, ogłoszonych w nr 22 i 34 Dz. Urz. z 1928 r.

Nr. porz.	Art. prawa o spółkach akcyjnych	Przedmiot	Wysokość opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplow.
29	65	a) Pełnomocnictwo, upoważniające do uczestnictwa w walnem zgromadzeniu akcjonarjuszów, podlega zasadniczo opłacie w wysokości b) upoważniające do uczestnictwa w walnem zebraniu akcjonarjuszów Banku Polskiego.	3 zł. wolne od opłaty.	111 112 (punkt 4)
30	73	Protokół walnego zgromadzenia, o ile nie stwierdza żadnych czynności prawnych, wymienionych w rozdziałach: dziesiątym do dwudziestego ósmego u. o. s.	3 zł.	139
31	110 (ustęp drugi)	Podanie, przy którem zarząd spółki składa Ministerstwu Przemysłu i Handlu ogłoszony bilans, rachunek zysków i strat, sprawozdanie i protokół walnego zgromadzenia.	wolne od opłaty.	142 (punkt 1)
32	114, 115	Uchwała o podwyższeniu kapitału akcyjnego w drodze emisji nowych akcyj Patrz nadto Nr. 43, punkt a).	2% [6]) bez dodatku 10%-owego od wartości nominalnej nowych akcyj, z doliczeniem sum, które pierwsi nabywcy akcyj, wydanych za gotówkę wpłacają ponad wartość nominalną, w szczególności też z doliczeniem dodatkowych dopłat przy akcjach uprzywilejowanych (art. 39, ustęp ostatni, prawa o spółkach akcyjnych).	102 oraz art. 2 rozp. Prez. Rpltej z dn. 19/XII 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114 poz. 972).
33	120	Zapis na akcje przy nowej emisji.	20 gr.	136
34	121 (punkt 4)	Pismo, stwierdzające umowę o wniesieniu wkładu niepieniężnego wzamian za akcje nowej emisji. Patrz nadto Nr. 43, punkt b).	2% od wartości nieruchomości (art. 12, ustęp ostatni u. o. s.), 1% od wartości prawa wydobywania ciał kopalnych w Polsce (art. 64, punkt 1 u. o. s.), oraz 0,5% od wartości praw do części ciał kopalnych, w Polsce wydobywanych (art. 64, punkt 3 u. o. s.).	106
35	121 (punkt 7)	Potwierdzenie wpłaty na nowe akcje, dokonanej po sporządzeniu zapisu na nowe akcje.	20 gr.	136
36	123	Wymiana lub ostemplowanie dotychczasowych akcyj na skutek obniżenia kapitału akcyjnego.	wolne od opłaty.	77 (punkt 3)
37	125 126	a) Umorzenie akcyj w drodze losowania lub wykupu; b) Nabycie przez spółkę akcyjną własnych akcyj.	podlegają opłatom według zasad, podanych w rozdziale trzynastym (art. 75—80 u. o. s.)	

[6]) Do końca 1929 r. — 1% (art. 169 u. o. s.).

Nr. porz.	Art. prawa o spółkach akcyjnych	Przedmiot	Wysokość opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
38	127	Podanie, przy którem zarząd spółki składa Ministerstwu Przemysłu i Handlu odpisy protokółów walnego zgromadzenia w przedmiocie podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego wraz z odpisem wpisu podwyższenia lub obniżenia w rejestrze handlowym.	wolne od opłaty.	142 (punkt 1)
39	133	Podanie, przy którem likwidatorowie składają Ministerswu Przemysłu i Handlu bilans otwarcia likwidacji.	wolne od opłaty.	142 (punkt 1)
40	135 i 136	Pokwitowanie z uiszczenia wpłaty (stosunkowej dopłaty) potrzebnej do pokrycia zobowiązań lub celem zwrotu sum, wpłaconych na akcje uprzywilejowane.	20 gr.	136
41	138	Dokumenty, ustalające rozdział pomiędzy akcjonarjuszów majątku spółki rozwiązanej, jeżeli ten majątek dzieli się w stosunku do dokonanych przez każdego akcjonarjusza wpłat na kapitał akcyjny.	wolne od opłaty.	132
42	140	Podanie, przy którem likwidatorzy składają sprawozdanie likwidacyjne Ministerstwu Przemysłu i Handlu.	wolne od opłaty.	142 (punkt 1)
43	142, 143	a) Uchwała o podwyższeniu kapitału akcyjnego w drodze emisji nowych akcyj, celem przejęcia majątku innej spółki akcyjnej. Jeżeli ponadto są wydawane akcje za gotówkę, to do nich stosuje się Nr. 32 niniejszej wykładni.	1% [7]) bez dodatku 10%-owego od wartości nominalnej tych akcyj, które spółka przejmująca wydaje akcjonarjuszom spółki przejętej.	107 w związku z art. 102 oraz art 2 rozp. Prez. Rpltej z dn. 19 XII 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 114 poz. 972).
		b) Pismo, stwierdzające umowę o wniesienie majątku spółki przejętej wzamian za akcje spółki przejmującej.	1% od wartości nieruchomości (art. 12, ustęp ostatni u. o. s.), 0,5% od wartości prawa wydobywania ciał kopalnych w Polsce (art. 64, punkt 1, u. o. s.) oraz 0,25% od wartości praw do części ciał kopalnych, w Polsce wydobywanych (art. 64, punkt 3 u. o. s.).	107 w związku z art. 106
	142 (punkt 2 oraz 148)	c) W razie połączenia spółek akcyjnych (fuzji) przez zawiązanie nowej spółki akcyjnej, na którą przechodzi majątek wszystkich łączących się spółek wzamian za akcje nowej spółki — stosuje się zasady, podane wyżej pod a) i b), jakgdyby fuzja dokonała się przez podwyższenie kapitału akcyjnego (określone wyżej pod a) tej spółki, która przed fuzją posiadała kapitał największy.		107 ustęp przedostatni

[7]) Do końca 1929 r. — 0,5% (art. 169 u. o. s.).

Monopol tytoniowy.

59.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1928 r.

w sprawie zmiany w rozporządzeniu z dnia 29 września 1928 r. o przyznawaniu koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór tych wyrobów oraz o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzedów skarbowych.

Na podstawie art. 13 i 62 ustawy o monopolu tytoniowym z dnia 1-go czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin 31 grudnia 1928 r., zastrzeżony w ustępie 2 § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 790), przesuwa się na dzień 31 marca 1929 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz*

(Dz. U. R. P. z dnia 20 lutego 1929 r. Nr. 10, poz. 81).

60.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1929 r.

w sprawie ustalenia rabatów handlowych od dopuszczonych do sprzedaży w Polsce niektórych wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego.

Na podstawie art. 13 i 17 ustęp 5 oraz art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. N.r 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Wszystkie koncesjonowane przedsiebiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych, upoważnione do sprzedaży wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego dopuszczonych do sprzedaży w Polsce, otrzymują w swem miejscu poborowem rabat handlowy od tych wyrobów w tej samej wysokości, w jakiej przysługuje im rabat od wyrobów tytoniowych taryfy ogólnej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go marca 1929 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie postanowienia w sprawie unormowanej niniejszem rozporządzeniem, a z niem sprzeczne.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 20 lutego 1929 r. Nr. 10, poz. 84).

Monopol Spirytusowy.

61.

OKÓLNIK L. D. VI. 127/K.T./29.

Zabezpieczenie filtrów w gorzelniach.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy w Katowicach.

Przy zwiedzaniu gorzelni przez Inspektorów ministerjalnych zauważono, że nie wszyscy urzędnicy skarbowi służby zewnętrznej zdają sobie dokładnie sprawę ze znaczenia i celowości zabezpieczeń urzędowych filtrów aparatów kontrolno-mierniczych w gorzelniach, a przewidzianych przepisami paragrafów 180 — 184 rozp. z 7.II. 1928 r. W szczególności zauważono, że drewniane szafki do filtrów pomimo oplombowania nie dają rękojmi zabezpieczenia filtra z powodu niecelowego i wadliwego ich sporządzenia.

Celem usunięcia tych usterek i uniemożliwienia wykorzystania ich do odprowadzania spirytusu bez obliczenia przez aparat kotrolno-mierniczy poleca się udzielić podwładnym rewizorom i Urzędom s. a. i m. następujących wskazówek:

1) Poszczególne deski ścian szafki mają być zabezpieczone taśmami żelaznemi zamocowanemi śrubami z nakrętkami i zatyczkami (na końcu) od wewnątrz. Główki śrub nazewnątrz muszą być okrągłe i płaskie (nieuchwytne). Górna i dolna ściana mają być wpuszczone do bocznych ścian; w ruchomej ścianie powinno być odpowiednie wgłębienie, w które wsuwa się występy ścianek górnej i dolnej przy zamykaniu. Każda deska ścianek górnej i dolnej musi być umocowana odwewnątrz do ścian bocznych kątownikami żelaznemi przytwierdzonemi śrubami, które nie powinny jednak przechodzić na wylot. Szyby w okienkach muszą być umocowane od wewnątrz w ramce metalowej lub drewnianej, przyśrubowanych jak wyżej.

2) Główki i nakrętki muszą być plombowane w ten sposób, aby jeden koniec sznurka przechodził przez główkę lub nakrętkę, drugi zaś przez otwór w pręcie poza uszkami obręczy. Takie zabezpieczenie uniemożliwia rozkręcenie pręta i wyjęcie go z uszek wraz z nieuszkodzonemi plombami, w razie gdyby był sporządzony z paru części ześrubowanych z soba w sposób ukryty a niespostrzeżony przez urzędników.

3) Miejsca połączeń części filtra i jego powietrznika trzeba badać jaknajdokładniej, czy nie zawierają ukrytych połączeń niezabezpieczonych,

wśrubowanych lub nalutowanych cyną. Takie ukryte połączenia mogłyby służyć do odprowadzania spirytusu po otworzeniu dostępu do filtra przez naruszenie zabezpieczeń szafki.

4) Po skończonej kampanji należy zbadać filtr najdokładniej i złożyć go na czas nieczynności gorzelni do właściwej skrzyni, która należy zabezpieczyć. Skrzynia powinna być tak sporządzona, by nie dała się otworzyć bez naruszenia zabezpieczenia ani widocznego uszkodzenia.

5) Czyszczenie filtra ma odbywać się w obecności urzędników kontroli skarbowej. W żadnym razie nie wolno wydawać filtra do oczyszczenia na dłuższy czas przed ustawieniem aparatu kontrolno-mierniczego, jakto czasami dzieje się w niektórych gorzelniach. Brak dozoru nad filtrem może spowodować zabiegi ku przygotowaniu ukrytych połączeń zaznaczonych wyżej (3).

6) Szafkę od filtra po skończonej kampanji należy zestawić, pręty zabezpieczyć w sposób uproszczony i oddać wszystko przedsiębiorcy na przechowanie do przyszłej kampanji. Pozostawienie szafki w stanie rozebranym łatwo może spowodować zagubienie drobnych części dostosowanych do całości, lub dać sposobność do występnych zabiegów dla uszkodzenia zabezpieczeń w czasie ruchu gorzelni.

7) Przepisy o zabezpieczeniu gorzelni i wzory zabezpieczeń (par. 182 rozp. z 7.II. 1928 r.) filtra mają znaczenie szematu instrukcyjnego. Oczywiście zachodzą w praktyce liczne wypadki wymagające rozumnego przystosowania danego szematu do warunków, w jakich gorzelnia istnieje i musi być czynna. Naczelnicy urzędów mają szerokie pole do przejawiania swojej inicjatywy ku rozumnemu i celowemu zastosowaniu podanych sobie szematów w poszczególnych wypadkach, do czego zresztą uprawnia ich par. 184 powołanego rozporządzenia.

Warszawa, dnia 8 lutego 1929 r.

Kierownik Departamentu:
(—) *A. Krahelski.*

Przepisy celne.

62.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 18 stycznia 1929 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie obrabiarek.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę obrabiarek do metali i drzewa, wytworzonych w kraju, zezwala się na zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy, zużyte do wyrobu tych towarów materjały podług następujących norm:
za 100 kg. obrabiarek do metali i drzewa zł. 26.

§ 2. Zwrot cła z tytułu, wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary, sprowadzane z zagranicy, w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawienia kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1929 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 lutego 1929 r. Nr. 9, poz. 78).

63.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 26 stycznia 1929 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 22), którego moc obowiązującą prze-

dłużoną została ostatnio rozporządzeniem z dnia 26 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 753), wprowadza się zmianę następującą: pozycję taryfy celnej 218 uzupełnia się uwagą następującą:

„Uwaga: Żyto za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . bez cła".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 15 lutego 1929 r. Nr. 9, poz. 79).

64.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 4 stycznia 1929 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie ceraty.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę ceraty wytwarzanej w kraju, zezwala się na zwrot cła uiszczonego za sprowadzone z zagranicy zużyte do wyrobu tego towaru surowce i półfabrykaty podług następujących norm:

za 100 kg. ceraty chociażby obrębionej zł. 125.

§ 2. Zwrot cła z tytułu, wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne, na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczania należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawienia kwitów.

§ 4. Wykazy związków, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń będą ustalone przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłoszone w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski".

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 20 lutego 1929 r. Nr. 10, poz. 82).

65.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 lutego 1929 r.

dotyczące przepisów wykonawczych do rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie bekonów i szynek.

Na zasadzie § 4 rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dn. 17 grudnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie bekonów i szynek (Dz. U. R. P. Nr. 429, poz. 39) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Do wywozu zagranicę za zwrotem cła dopuszczone są wytwarzane w kraju bekony i szynki, również w hermetycznem opakowaniu.

Wagę wymiarową bekonów lub szynek należy rozumieć wraz z wagą bezpośredniego opakowania.

§ 2.

Zwrot cła przy wywozie wymienionych bekonów i szynek przysługuje tylko tym eksporterom, którzy wykażą się posiadaniem odpowiedniego zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, należycie wystawionego, według załączonego wzoru (wzór Nr. 1) i podpisanego przez upoważnione do tego osoby.

Zaświadczenie ma być przedstawiane Urzędowi Celnemu w 2-ch egzemplarzach, oznaczonych literami A. i B.

Egzemplarz oznaczony literą „A" pozostaje w Urzędzie Celnym przy deklaracji wywozowej, egzemplarz zaś „B" po wypełnieniu adnotacji, przeznaczonej dla Urzędu Celnego, przesyła Urząd Celny do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Wydział Handlu Zagranicznego w Warszawie, ul. Elektoralna 2.

§ 3.

Do dokonywania odprawy celnej przy wywozie wymienionych w poprzednim paragrafie bekonów i szynek oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów przy **uiszczaniu cła upoważnia się** Urząd Celny w Bydgoszczy, Gdyni, Katowicach, Lwowie, Sosnowcu,

Tczewie i Warszawie oraz w Gdańsku ten, który wyznaczy Dyrekcja Ceł.

§ 4.

Odprawy wywozowej dokonywa się na podstawie normalnej deklaracji celnej wywozowej.

Przy rewizji celnej należy stwierdzić, czy przedstawiony do odprawy celnej wywozowej towar zgadza się z deklaracją celną, dokumentami przewozowemi, zaświadczeniem weterynaryjnem i zaświadczeniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 5.

W razie stwierdzenia zgodności, Urząd Celny po wywozie towaru zagranicę wystawia w 2 egzemplarzach „kwit wywozowy" na druku według wzoru Nr. 2, dołączonego do § 9 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 509). Druk ten jest drukiem ściśle zarachowanym.

Jeżeli odprawa wywozowa została dokonana w wewnętrznym urzędzie celnym, kwit wywozowy może być wystawiony dopiero po nadejściu z granicznego urzędu celnego potwierdzenia wywozu towaru zagranicę.

Gdyby przy rewizji celnej stwierdzono wagę mniejszą od wagi wymienionej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Urząd wystawia kwit wywozowy tylko od wagi stwierdzonej. Przy stwierdzeniu wagi większej Urząd wystawia kwit wywozowy tylko od wagi wymienionej w zaświadczeniu.

§ 6.

Jeden egzemplarz kwitu wywozowego doręcza Urząd Celny stronie wymienionej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu, drugi pozostaje w aktach Urzędu Celnego.

Na wniosek strony może Urząd Celny wystawić, zamiast jednego kwitu wywozowego na całą sumę, kilka kwitów oddzielnych, jednak na kwoty poniżej 100 zł. może być wystawiony tylko jeden kwit.

W deklaracjach celnych wywozowych należy notować numery wydanych kwitów wywozowych, datę ich wystawienia i ogólną sumę, na jaką opiewają.

§ 7.

Kwit wywozowy będzie przyjmowany do uiszczenia cła (a nie ubocznych należności) i tylko w całej kwocie, na którą opiewa.

§ 8.

Kierownik urzędu celnego odprawy, jak również osoby upoważnione do lustracji urzędów celnych, mogą sprawdzać wyniki pierwotnych odpraw drogą powtórnej rewizji.

W wypadkach uzasadnionego podejrzenia powtórna rewizja przesyłek, odprawionych w wewnętrznych urzędach celnych, może być dokonana również i w urzędach wyjściowych.

§ 9.

Rozporządzenie inniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 29 stycznia 1929 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz*

Wzór Nr. 1 do § 2.

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
Wydział Handlu Zagranicznego
L. dz. HZ/BK.

A/B/C
(na różowym papierze)
Warszawa, dnia

Zaświadczenie Nr. . . . .

W myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 17 grudnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie bekonów i szynek (Dz. U. R. P. Nr. 4/29, poz. 39), Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaświadcza niniejszem, że na niżej wymieniony towar przyznany być może zwrot cła, przewidziany w § 1 powyższego rozporządzenia.

Zaświadczenie niniejsze wydane zostało za pośrednictwem . . . . dla firmy . . . . w . . . . . na . . . kg. słownie . . . . kg. bekonów/szynek.

Odprawa celna odbędzie się w Urzędzie Celnym . . . .

Zaświadczenie niniejsze ważnem jest w ciągu jednego miesiąca od daty wystawienia.

Referent: Pieczęć
Naczelnik Wydziału
Handlu Zagranicznego

Urząd Celny w . . . . . . stwierdza, że wystawiony został kwit wywozowy Nr. . . . na zł. . . . . .

Data Podpis Kierownika U. C.
Pieczęć

(Mon. Pol. z dnia 19 lutego 1929 r. Nr. 41, poz. 82).

Przepisy ubezpieczeniowe.

66.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 lutego 1929 r.

w sprawie regulaminu Państwowej Rady Ubezpieczeniowej.

Na podstawie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) nadaję Państwowej Radzie Ubezpieczeniowej załączony regulamin.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz*

REGULAMIN
Państwowej Rady Ubezpieczeniowej.

§ 1.

Państwowa Rada Ubezpieczeniowa jest organem opinjodawczym Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

§ 2.

Państwowa Rada Ubezpieczeniowa jest powołana do wydawania opinji w sprawach, które Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń podda jej rozpoznaniu.

Państwowej Radzie Ubezpieczeniowej będą poddane do zaopinjowania projekty rozporządzeń, przewidziane w art. 94 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64).

§ 3.

Państwową Radę Ubezpieczeniowa zwołuje i ustala dla niej porządek obrad dyrektor Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń. Zmiana porządku obrad może nastąpić na wniosek członków Rady tylko za zgodą dyrektora Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

§ 4.

Członkowie Państwowej Rady Ubezpieczeniowej winni być zawiadamiani o posiedzeniu imiennie, nie później, niż na 14 dni przed terminem posiedzenia. W wyjątkowych wypadkach termin ten może być skrócony do 7 dni. Do zaproszenia należy dołączyć porządek obrad oraz ewentualne wnioski wraz z ich uzasadnieniem.

§ 5.

Obradom Państwowej Rady Ubezpieczeniowej przewodniczy dyrektor Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, względnie wyznaczony przez niego zastępca.

Przewodniczący otwiera, zamyka i odracza posiedzenia Rady, kieruje jej obradami, ustala kolejność, a w razie potrzeby i czas trwania przemówień i przeprowadza głosowanie.

Przewodniczący może z własnej inicjatywy zdjąć z porządku obrad sprawy porządkiem tym objęte nawet wtedy, gdy Rada już rozpoczęła nad niemi obrady.

§ 6.

Dla ważności obrad Państwowej Rady Ubezpieczeniowej potrzebna jest obecność przynajmniej połowy jej członków.

Opinje Rady zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków.

Przewodniczący Rady nie bierze udziału w głosowaniu.

§ 7.

Głosowanie jest jawne. Na żądanie przynajmniej 2 członków Państwowej Rady Ubezpieczeniowej, przewodniczący zarządza głosowanie imienne. Przewodniczący może zarządzić również głosowanie imienne z własnej inicjatywy.

Uchwalone opinje Rady winny być odczytane na tem samem posiedzeniu Rady i podpisane przez przewodniczącego oraz przynajmniej 2-ch członków Rady.

§ 8.

Dyrektor Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń może zaprosić na posiedzenie Państwowej Rady Ubezpieczeniowej osoby, nienależące do składu Rady. Osoby te mogą brać udział w obradach Rady, jednakże bez prawa głosowania.

§ 9.

Członkowie Państwowej Rady Ubezpieczeniowej, jak również osoby zaproszone na posiedzenie Rady obowiązani są zachować w tajemnicy sprawy, uznane przez dyrektora Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń za poufne.

§ 10.

Protokół obrad Państwowej Rady Ubezpieczeniowej prowadzi urzędnik wyznaczony przez Dyrektora Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

Protokół winien zawierać:

a) miejsce, dzień i godzinę otwarcia i zamknięcia obrad z zaznaczeniem przerw posiedzenia;

b) spis osób obecnych na posiedzeniu;

c) porządek obrad;

d) wnioski i streszczenia przemówień oraz dosłowną treść zapadłych uchwał;

e) odmienną opinję mniejszości lub poszczególnych członków, którzy przy głosowaniu zażądali zamieszczenia jej w protokóle, a przy głosowaniu imiennem — wyszczególnienie, w jaki sposób każdy z członków Rady głosował.

Protokół z każdego posiedzenia Rady winien być odczytany na następnem posiedzeniu, a po przyjęciu wpisany do osobnej księgi i podpisany przez przewodniczącego oraz conajmniej 2-ch członków Rady obecnych na odnośnem posiedzeniu.

§ 11.

Członkowie Państwowej Rady Ubezpieczeniowej oraz osoby zaproszone pełnią swe czynności bezpłatnie. Zamiejscowi członkowie Rady oraz osoby zaproszone otrzymują zwrot kosztów podróży i djety według skali ustalonej dla urzędników państwowych IV stopnia.

(Mon. Pol. z dnia 14 lutego 1929 r. Nr. 37, poz. 72).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

67.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych

z dnia 23 listopada 1928 r.

o prawach dyscyplinarnych poszczególnych przełożonych, organizacji i trybie postępowania komisyj dyscyplinarnych oraz postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko oficerom i szeregowym Straży Granicznej.

Na podstawie art. 68 ustęp drugi rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawa dyscyplinarne poszczególnych przełożonych, organizację i tryb postępowania komisyj dyscyplinarnych oraz postępowanie dyscyplinarne przeciwko oficerom i szeregowym Straży Granicznej normują: „Pprzepisy dyscyplinarne dla oficerów i szeregowych Straży Granicznej", zawarte w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 7 dni po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Załącznik do rozp. Min. Skarbu w poroz. z Min. Spraw Wojsk. z dn 23 listopada 1928 r. (poz. 80).

PRZEPISY DYSCYPLINARNE DLA OFICERÓW I SZEREGOWYCH STRAŻY GRANICZNEJ.

I. Zasady ogólne.

§ 1.

Celem utrzymania karności oraz porządku w Straży Granicznej przełożeni oraz komisje dyscyplinarne mają prawo nakładania kar według zasad poniżej ustalonych.

§ 2.

Przełożony, któremu na zasadzie niniejszych przepisów przysługuje prawo nakładania kar na podwładnych, jest w stosunku do tych podwładnych właściwym przełożonym dyscyplinarnym.

W stosunku do podwładnych, którzy zajmują stale stanowisko służbowe drogą delegacji lub przydziału, władza dyscyplinarna przechodzi zawsze na nowego przełożonego, pod którego rozkazami podwładni mają stale pełnić służbę.

Nowy przełożony dyscyplinarny zawiadamia o nałożonych karach przełożonego, któremu karany podlega pod względem ewidencyjnym, celem wykonania i wciągnięcia kary do rejestru kar.

Właściwym przełożonym dyscyplinarnym oficerów i szeregowych delegowanych do innych władz i urzędów jest inspektor okręgowy, w którego rejonie dana władza lub urząd jest położony, względnie inspektor okręgowy, wyznaczony przez Komendanta Straży Granicznej.

§ 3.

Dyscyplinarnie karze się za:

a) przewinienia przeciwko karności, porządkowi służbowemu i przepisom służbowym,
b) przestępstwa przewidziane w art. 69 — 74 i 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349), których ukaranie dyscyplinarne jest możliwe w myśl ustępu trzeciego art. 81 tegoż rozporządzenia.

Dochodzenie dyscyplinarne z powodu takiego naruszenia obowiązków służbowych, które posiada znamiona czynu karygodnego ściganego ustawami karnemi, może się toczyć równocześnie z karnem postępowaniem sądowem w tej samej sprawie, ewentualny wymiar, jak również i samo dochodzenie dyscyplinarne mogą być zawieszone do czasu zakończenia karnego postępowania sądowego.

§ 4.

Władzy dyscyplinarnej przełożonych Straży Granicznej podlegają oficerowie i szeregowi Straży Granicznej.

§ 5.

Władza dyscyplinarna nie jest przywiązana do stopnia, lecz do stanowiska służbowego i musi być wykonywana przez danego przełożonego osobiście.

W razie oddania zastępcy z jakichkolwiek powodów służbowych funkcyj, do których przywiązana jest władza dyscyplinarna, przechodzi ona na tego zastępcę.

W razie stwierdzenia jakiegoś czynu karygodnego przełożeni nieposiadający władzy dyscyplinarnej nad winnym oraz starsi, mają obowiązek:

a) zameldować drogą służbową właściwemu przełożonemu dyscyplinarnemu o czynie karygodnym, o ile stwierdzenie czynu karygodnego nastąpiło przez przełożonego względnie starszego, który jest niższy stopniem od właściwego przełożonego dyscyplinarnego,
b) zawiadomić bezpośrednio właściwego przełożonego, o ile stwierdzenie czynu karygodnego nastąpiło przez przełożonenego względnie starszego wyższego stop-

nia od właściwego przełożonego dyscyplinarnego.

W razie koniecznej potrzeby natychmiastowego przywrocenia karności służbowej, w razie wywołania zgorszenia publicznego lub ujawnienia przestępstwa każdy oficer i szeregowy ma prawo i obowiązek aresztować lub spowodować aresztowanie niższego stopnia na własną odpowiedzialność.

O takim zaaresztowaniu należy natychmiast donieść właściwemu przełożonemu dyscyplinarnemu aresztowanego.

Jeżeli podwładni różnych przełożonych popełniają wspólnie czyn karygodny, wówczas dochodzenie przeprowadza najbliższy wspólny przełożony obu winnych.

§ 6.

Z pominięciem niższych przełożonych mogą karać wyżsi przełożeni dyscyplinarni w wypadkach następujących:

a) jeżeli popełniono czyn karygodny w ich obecności lub przeciw ich powadze,
b) jeżeli popełnienie czynu karygodnego doszło wprost do wiadomości wyższego przełożonego, a ten uważa za wskazane pociągnąć winnego do odpowiedzialności bezpośrednio przez siebie,
c) jeżeli niższy przełożony zaniechał ukarania z przyczyn uznanych przez wyższego przełożonego za nieusprawiedliwione,
d) jeżeli niższy przełożony nie zrobi użytku z przysługującej mu władzy dyscyplinarnej i przedłoży sprawę do ukarania wyższemu przełożonemu,
e) jeżeli czyn karygodny popełniony został poza rejonem stałego przydziału służbowego winnego.

W razie ukarania przez siebie wyższy przełożony dyscyplinarny zawiadamia właściwego przełożonego winowajcy o przewinieniu, wymiarze kary i jej wykonania.

§ 7.

Przełożonemu dyscyplinarnemu przysługuje prawo tymczasowego zawieszenia podwładnego w czynnościach służbowych w wypadkach, w których zachodzi obawa, iż dalsze pełnienie przez niego czynności służbowych byłoby przeciwne interesom służby.

Prawo to przysługuje:

kierownikowi komisarjatu w stosunku do wszystkich szeregowych,

kierownikowi inspektoratu granicznego w stosunku do oficerów do kierownika komisarjatu włącznie,

inspektorowi okręgowemu w stosunku do oficerów do kierownika inspektoratu granicznego włącznie,

Komendantowi Straży Granicznej — do wszystkich oficerów i szeregowych.

Równocześnie z zawieszeniem w czynnościach służbowych musi być przeciw zawieszonemu wszczęte postępowanie, celem dyscyplinarnego ukarania, względnie o ile chodzi o przestępstwo podlegające ukaraniu przez sąd — musi być przeciw niemu wniesione doniesienie karne, w którem fakt zawieszenia w czynnościach służbowych należy uwidocznić.

Zawieszenie w czynnościach służbowych z powodu obwinienia o przewinienie dyscyplinarne kończy się, gdy przełożony dyscyplinarny ze względu na wynik postępowania dyscyplinarnego nie znajduje podstaw do dyscyplinarnego ukarania, w przeciwnym razie zawieszenie ustaje po rozstrzygnięciu sprawy. Przełożony dyscyplinarny może jednak zarządzić uchylenie takiego zawieszenia w czynnościach służbowych jeszcze i przedtem, o ile uzna, że nie zachodzą już przyczyny uzasadniające zawieszenie.

O uchyleniu zawieszenia w wypadkach, gdy sprawa została oddana sądowi decyduje przełożony dyscyplinarny, biorąc pod uwagę rodzaj przestępstwa, będącego przedmiotem obwinienia, wyniki dochodzenia i opinję obwinionego.

§ 8.

Przed nałożeniem kary dyscyplinarnej należy z całą sumiennością i bezstronnością ustalić stan faktyczny przewinienia i towarzyszących mu okoliczności. Po takiem stwierdzeniu faktu należy wymierzyć karę po wezwaniu winnego do raportu; gdyby stawienie się winnego było połączone z trudnościami, lub przy sprawach zawiłych, należy dać mu możność wytłumaczenia się pisemnie lub drogą protokółu. W wypadkach, w których utrzymanie karności będzie tego wymagało, należy wykraczającego natychmiast osadzić w areszcie.

Osadzenie w areszcie bez uprzedniego wymierzenia kary nie może trwać dłużej, niż 48 godzin.

§ 9.

Przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej należy uwzględnić rodzaj i stopień przewinienia, a zwłaszcza ujemne dla służby następstwa popełnionego czynu, charakter, poczucie honoru i dotychczasowe prowadzenie się winnego, oraz jego stanowisko służbowe.

Jeżeli dyscyplinarnie ukarany dopuścił się ponownie tego samego przewinienia, należy w granicach przysługującego prawa karania stosować wyższą karę dyscyplinarną.

§ 10.

Przełożony dyscyplinarny, który nałożył karę, nie może jej cofnąć ani zmienić.

§ 11.

Przełożeni dyscyplinarni mogą zawiesić wykonanie nałożonej przez siebie kary na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, jeżeli przez to karność służbowa nie ucierpi i jeżeli dotychczasowe prowadzenie się ukaranego rokuje poprawę.

Jeżeli ukarany w ciągu oznaczonego czasu zachowywał się nienagannie, uważa się karę za

umorzoną i wykreśla się ją z rejestru kar. W przeciwnym razie karę zawieszoną wykonywa się niezależnie od kary dyscyplinarnej, nałożonej ewentualnie za nowe przewinienie.

§ 12.

Wyższy przełożony dyscyplinarny, o ile uważa karę nałożoną przez niższego przełożonego za niewystarczającą, może ją podwyższyć aż do najwyższego wymiaru, leżącego w granicach jego uprawnień dyscyplinarnych, jednak uwzględniając karę już nałożoną lub odbytą, jako część podwyższonej. Podwyższenie kary może jednak nastąpić tylko przed upływem terminów, przewidzianych w § 14.

§ 13.

Niższy przełożony przedkłada sprawę dyscyplinarną do rozstrzygnięcia wyższemu przełożonemu:

a) jeżeli uważa, że przysługujący mu zakres karania w danym razie jest niewystarczający,
b) jeżeli zachodzi wątpliwość, czy za dany czyn karygodny można winnego karać dyscyplinarnie, czy też należy go oddać pod sąd.

§ 14.

Przewinienia podlegające władzy dyscyplinarnej [§ 3 punkt a)] ulegają przedawnieniu po upływie 3 miesięcy od dnia ich popełnienia.

W razie uniewinnienia sprawcy przez sąd z powodu braku znamion przestępstwa, lub stwierdzenia, że sprawa nadaje się tylko do ukarania dyscyplinarnego, jako też w razie uwalniającego orzeczenia sądu honorowego, nałożenie kary dyscyplinarnej może nastąpić w ciągu trzech miesięcy od dnia uprawocnienia się wyroku, względnie orzeczenia sądu honorowego.

II. Rodzaje kar dyscyplinarnych.

§ 15.

Kary dyscyplinarne dzielą się na kary porządkowe, karę aresztu dla szeregowych od 1 do 7 dni, degradacji o jeden stopień i wydalenia ze służby. Do kar porządkowych należą:

upomnienie,
nagana,
zakaz opuszczania koszar, względnie lokalu służbowego poza służbą, do dni 14,
nagana przy raporcie,
nagana pisemna,
areszt domowy dla oficerów od 1 — 21 dni.

§ 16.

Względem szeregowych stosuje się następujące kary:

1) upomnienie,
2) nagana,
3) zakaz opuszczania koszar, względnie lokalu służbowego poza służbą do dni 14,
4) areszt od 1 do 7 dni,
5) degradacja o jeden stopień,
6) wydalenie ze służby.

§ 17.

Względem oficerów stosuje się następujące kary:

1) nagana przy raporcie,
2) nagana pisemna,
3) areszt domowy od 1 — 21 dni.

§ 18.

Stosowanie jakichkolwiek kar nieobjętych niniejszemi przepisami lub zaostrzeń jest zakazane.

III. Zakres władzy dyscyplinarnej poszczególnych przełożonych.

§ 19.

Kierownikom komisarjatów tudzież przełożonym, posiadającym ich kompetencje przysługuje następujący zakres wałdzy dyscyplinarnej:

a) wobec strażników:
kary porządkowe do najwyższego wymiaru, areszt do trzech dni,
b) wobec przodowników:
upomnienie,
nagana,
zakaz opuszczania koszar, względnie lokalu służbowego poza służbą do dni 7.

Za strażników uważa się pod względem kompetencji nakładania kar — strażników i starszych strażników, za przodowników — przodowników i starszych przodowników.

§ 20.

Kierownikom inspektoratów granicznych oraz przełożonym posiadającym kompetencję kierownika inspektoratu granicznego:

a) wobec szeregowych:
kary porządkowe i areszt do najwyższego wymiaru,
b) wobec oficerów do stopnia komisarza
nagana przy raporcie,
nagana pisemna,
areszt domowy do dni 7.

§ 21.

Kierownikom inspetkoratów okręgowych oraz przełożonym posiadającym kompetencję kierowników inspektoratów okręgowych:

a) wobec szeregowych:
kary porządkowe i areszt do najwyższego wymiaru,
b) wobec oficerów do stopnia komisarza:
nagana przy raporcie,
nagana pisemna.

areszt domowy do najwyższego wymiaru,

c) wobec oficerów od nadkomisarza w górę
nagana przy raporcie,
nagana pisemna,
areszt domowy do dni 7.

§ 22.

Komendantowi Straży Granicznej przysługuje wobec oficerów i szeregowych prawo wymierzania wszystkich kar do najwyższego wymiaru, z wyjątkiem kar wyszczególnionych w art. 67 ustęp A., punkty 5) i 6) powołanego na wstępie rozporządzenia.

§ 23.

Szeregowi pełniący funkcję, do których przywiązana jest władza dyscyplinarna, mają prawo karania w zakresie kierownika komisarjatu, lecz tylko karami porządkowemi bez prawa nakładania kary aresztu.

IV. Wykonanie kar dyscyplinarnych.

§ 24.

Kary dyscyplinarne, nałożone na szeregowych, ogłasza się w rozkazie dziennym. Po wymierzeniu kary dyscyplinarnej należy natychmiast zarządzić jej wykonanie.

§ 25.

Wskutek kar porządkowych służba ukaranego nie może doznawać uszczerbku. Wykonanie kary porządkowej należy odroczyć, jeżeli w czasie jej trwania nastąpiło ukaranie winnego aresztem za ponowne wykroczenie.

a) Upomnienie. Upomnienia udziela się przy raporcie.

b) Nagana. Nagany szeregowym udziela bezpośredni dyscyplinarny przełożony wobec zebranych szeregowych właściwego komisarjatu.

c) Zakaz opuszczania koszar względnie lokalu służbowego poza służbą. Szeregowym ukaranym zakazem opuszczania koszar względnie lokalu służbowego poza służbą nie wolno poza służbą wychodzić z koszar względnie lokalu służbowego, ani przyjmować odwiedzin. Ukarani na każde wezwanie przełożonego meldują się w ubiorze przepisanym do wyjścia z koszar.

§ 26.

Szeregowi ukarani aresztem pozostają przez cały czas kary w zamknięciu. Z aresztem połączony jest zakaz pisania i odbierania listów bez kontroli, oraz zakaz palenia tytoniu.

§ 27.

Oficerom udziela przełożony nagany przy raporcie.

§ 28.

Naganę pisemną podaje inspektor okręgowy w rozkazie oficerskim do wiadomości równych i wyższych stopniem oficerów, o ile Komendant Straży Granicznej nie zarządził ogłoszenia w szerszym zakresie.

§ 29.

Ukaranemu aresztem domowym wolno opuścić mieszkanie tylko w celu służbowym; nie wolno mu przyjmować odwiedzin. Przełożony ma prawo zarządzenia kontroli.

V. Organizacja i tryb postępowania komisyj dyscyplinarnych.

§ 30.

Do nakładania kar dyscyplinarnych degradacji o jeden stopień i wydalenia ze służby, przeciwko szeregowym Straży Granicznej powołuje się:

1) Komisje dyscyplinarne przy inspektorach okręgowych dla szeregowych podległych inspektorowi okręgowemu.

2) Komisję dyscyplinarną przy Komendancie Straży Granicznej dla szeregowych podległych bezpośrednio Komendantowi oraz jako instancja odwoławcza dla tych orzeczeń, które wydane zostały przez komisje dyscyplinarne przy inspektorach okręgowych w I instancji.

Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej przy Komendancie Straży Granicznej powziętych tak w I jak i II instancji nie przysługuje odwołanie.

§ 31.

Komisje dyscyplinarne rozpatrują sprawy na wniosek właściwego przełożonego dyscyplinarnego. Wniosek winien zawierać dokładne określenie czynu zarzuconego obwinionemu wraz ze szczegółowem uzasadnieniem.

Wniosek dyscyplinarny przedkłada właściwy przełożony dyscyplinarny inspektorowi okręgowemu, który powołuje komplet orzekający, wyznacza termin rozprawy i zarządza doręczenie odpisu wniosku obwinionemu przynajmniej na 7 dni przed terminem rozprawy, przy równoczesnem zakomunikowaniu mu listy członków kompletu orzekającego.

§ 32.

Obwinionemu przysługuje prawo stawiania wniosków o przesłuchanie na rozprawie świadków. Wnioski takie obwiniony składa na ręce przewodniczącego najpóźniej do dni trzech przed terminem rozprawy. Decyzja co do powołania tych świadków przysługuje przewodniczącemu kompletu, obowiązek jednak dostawiania tych świadków na rozprawę ciąży na obwinionym.

§ 33.

Komisje dyscyplinarne obradują i orzekają w kompletach, złożonych z przewodniczącego lub jego zastępcy i 4 członków.

Przewodniczący tudzież 2 członków komisji winni być oficerami Straży Granicznej, 2 dalszych członków — szeregowymi w stopniu równym lub wyższym od stopnia szeregowego, którego sprawa jest przedmiotem dochodzenia.

Przewodniczących i zastępców tudzież członków komisyj dyscyplinarnych przy inspektorach okręgowych mianuje na przeciąg jednego roku Komendant Straży Granicznej, zaś przewodniczącego, zastępcę oraz członków komisyji dyscyplinarnej przy Komendancie Straży Granicznej mianuje Minister Skarbu na wniosek Komendanta Straży Granicznej.

Komplety orzekające są powoływane przez właściwych przełożonych dyscyplinarnych każdorazowo w rozkazie dziennym. Bezpośredni przełożony obwinionego nie może wchodzić w skład kompletu orzekającego.

Obrady komisji dyscyplinarnej są tajne, uchwały zapadają zwykłą większością głosów. Głosowanie odbywa się ustnie, zaczynając od członka komisji najniższego stopnia służbowego. Przewodniczący komisji głosuje ostatni. Obowiązki protokólanta pełni jeden z członków komisji, wyznaczony przez przewodniczącego.

§ 34.

Przed wydaniem orzeczenia komisja dyscyplinarna winna przesłuchać obwinionego na rozprawie ustnej.

Przewodniczącemu komisji przysługuje prawo wezwania na rozprawę również świadków, wskazanych przez obwinionego lub takich, których wezwanie uzna za konieczne.

Komisja dyscyplinarna ocenia moc dowodową zebranych środków dowodowych na podstawie swobodnego uznania, z tem jednak ograniczeniem, że środki dowodowe, których treści nie przedstawiono obwinionemu, nie mogą stanowić podstawy orzeczenia. Komisja dyscyplinarna winna jest dokładnie rozważyć całokształt materjału dowodowego, tudzież uwzględnić ze ścisłą bezstronnością wszystkie dowody tak na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego.

Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie, w którem albo uwalnia obwinionego od zarzuconego mu naruszenia obowiązków, albo uznaje go winnym. W tym ostatnim wypadku nakłada jedną z zastrzeżonych komisjom kar dyscyplinarnych.

Orzeczenie komisji dyscyplinarnej podpisuje przewodniczący i członkowie.

Przewodniczący podaje obwinionemu do wiadomości w dniu rozprawy treść orzeczenia. W treści orzeczenia winny być zaznaczone: data rozprawy, skład kompletu orzekającego, imię i nazwisko obwinionego, stopień służbowy i miejsce służbowe oraz kara, na jaką został skazany.

§ 35.

O ile obwiniony pomimo wezwania nie stawił się na rozprawę, orzeczenie zapada zaocznie. Jako terminy doręczenia obwinionemu odpisu wniosku dyscyplinarnego oraz zakomunikowania mu treści orzeczenia uważa się dzień ogłoszenia w rozkazie dziennym terminu rozprawy i treści orzeczenia.

§ 36.

Po zakończeniu rozprawy przewodniczący komisji przesyła akta sprawy wraz z protokółem rozprawy i obrad oraz z treścią orzeczenia inspektorowi okręgowemu (Komendantowi Straży Granicznej), który, po uprawomocnieniu się orzeczenia, ogłasza treść orzeczenia w rozkazie dziennym oraz zarządza wykonanie kary.

§ 37.

Od orzeczeń komisyj dyscyplinarnych przy inspektorach okręgowych może zarówno obwiniony, jak i przełożony uprawniony do zwołania komisji dyscyplinarnej I instancji odwołać się do komisji dyscyplinarnej przy Komendancie Straży Granicznej z powodu orzeczenia o winie i karze oraz z powodu niezastosowania przepisów postępowania dyscyplinarnego. Odwołanie odracza wykonanie orzeczenia.

Odwołanie wnieść należy w ciągu dni 7 od dnia następnego po podaniu orzeczenia do wiadomości obwinionemu względnie w wypadku przewidzianym w § 35 — po ogłoszeniu w rozkazie dziennym.

Obwiniony wnosi odwołanie na ręce inspektora okręgowego, który po dołączeniu akt sprawy przesyła je Komendantowi Straży Granicznej w terminie do dni 7 po otrzymaniu odwołania wraz z ewentualnemi swojemi uwagami.

O ile odwołanie wnosi inspektor okręgowy winien dołączyć do odwołania akta sprawy i przesłać Komendantowi Straży Granicznej w zakreślonym 7 dniowym terminie po ogłoszeniu orzeczenia.

§ 38.

Powołanie kompletu orzekającego komisji dyscyplinarnej przy Komendancie Straży Granicznej uskutecznia Komendant na zasadach ustalonych w § 33.

Do postępowania w komisji przy Komendancie Straży Granicznej mają zastosowanie przepisy o postępowaniu w komisjach dyscyplinarnych przy inspektorach okręgowych.

Treść orzeczenia komisji dyscyplinarnej przy Komendancie Straży Granicznej ogłasza Komendant Straży Granicznej w rozkazie dziennym.

§ 39.

Orzeczenia komisyj dyscyplinarnych przy inspektorach okręgowych nie zaskarżone w terminie przepisanym stają się prawomocne po upływie tego terminu, orzeczenia zaś komisji dyscyplinarnej przy Komendancie Straży Granicznej — niezwłocznie po ogłoszeniu.

§ 40.

Oficerowie karani sądownie i szeregowi karani sądownie lub degradacją, nie mogą być wymaczani na przewodniczących i członków komisyj dyscyplinarnych.

W czasie trwania postępowania sądowo-karnego, honorowego lub dyscyplinarnego, toczącego się przeciw takiemu oficerowi lub szeregowemu, nie można powoływać go na przewodniczącego lub członka komisji dyscyplinarnej. Gdy postępowanie takie zakończy się wyrokiem skazują-

cym sądu lub degradacją orzeczoną przez Komisję dyscyplinarną, ukarany w ten sposób traci swoje stanowisko w komisji dyscyplinarnej, a na jego miejsce na resztę okresu czynności mianuje się innego oficera lub szeregowego.

§ 41.

W razie śmierci obwinionego postępowanie dyscyplinarne bez względu na stadjum, w którem się znajduje, podlega umorzeniu, może być jednak przeprowadzone na żądanie ustawowych spadkobierców zmarłego.

§ 42.

Na prośbę szeregowego, skazanego prawomocnie na karę dyscyplinarną, lub na prośbę jego ustawowych spadkobierców można wznowić postępowanie nawet po wykonaniu kary, o ile osoby te przedstawią takie nowe fakty lub środki dowodowe, nieznane w poprzedniem postępowaniu, które same przez się lub w związku z faktami poprzednio ustalonemi lub z dowodami poprzednio zebranemi mogą spowodować uwolnienie od zarzutu lub nałożenie kary łagodniejszej.

Prośbę o wznowienie postępowania wnosić należy do Komendanta Straży Granicznej, który rozstrzyga o dopuszczalności wznowienia.

W razie dopuszczenia wznowienia Komendant Straży Granicznej zarządza przekazanie sprawy komisji dyscyplinarnej, która rozstrzygnęła sprawę w I instancji.

Wznowienie postępowania nie uprawnia do nałożenia kary surowszej od nałożonej w poprzedniem postępowaniu.

VI. Przepisy przejściowe.

§ 43.

Aż do chwili wybudowania koszar z oddzielnemi aresztami, kara aresztu może być wykonana przez osadzenie ukaranych w jednej z ubikacyj lokalu służbowego.

§ 44.

Do czasu skoszarowania wszystkich szeregowych, kara zakazu opuszczania koszar względnie lokalu służbowego może być zastąpiona przez karę dyżuru na placówce, przyczem jeden dzień zakazu opuszczania koszar względnie lokalu służbowego zastępuje się 2 godzinami karnego dyżuru na placówce.

Kara aresztu zastąpiona być może karną służbą sztafetową, z równoczesnem meldowaniem się u przełożonego. Jeden dzień aresztu zastępuje się karną sztafetą do 15 kilometrów.

§ 45.

W stosunku do przydzielonych do Straży Granicznej oficerów i szeregowych stanu czynnego sił zbrojnyhc Państwa, mają zastosowanie wojskowe przepisy dyscyplinarne, przyczem ich właściwym przełożonym dyscyplinarnym może być tylko oficer stanu czynnego sił zbrojnych Państwa.

(Dz. U. R. P. z dnia 20 lutego 1929 r. Nr. 10, poz. 80).

Wiadomości nieurzędowe.

„Ministerstwo Robót Publicznych wydało nowe „Przepisy Pomiarowe metodą triangulacyjną i poligonową". Cena egzemplarza 25 zł. — Urzędnicy miernictwa, podlegli Ministerstwu Skarbu mogą nabywać drogą służbową w Wydziale Pomiarowym Ministerstwa Robót Publicznych po zniżonej cenie 20 zł.

Ciągnienie V klasy 18-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej.

Ministerstwo Skarbu (Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej) podaje do wiadomości, że ciągnienie V-ej klasy 18-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej odbędzie się publicznie w dniach: 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28 marca, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 16 kwietnia 1929 r. o godz. 8-ej minut 30 z rana w Warszawie przy ul. Nalewki 2 (Biuro Gen. Dyr. Loterji Państw.), wobec komisji rządowej przy współudziale i pod kontrolą dwu obywateli miasta przez Prezydenta miasta zaproszonych. Wsypywanie do jednego z kół loteryjnych zwitków z wygranemi oznaczonemi w planie gry 18-ej Loterji Klasowej odbędzie się we wtorek dnia 5 marca 1929 r. o godzinie 9-ej z rana w lokalu wyżej podanym.

Ku uwadze ubezpieczonych w niemieckich Kasach.

Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) podaje do wiadomości ubezpieczonych w Kasie emerytalnej pracowników Banku dla Handlu i Przemysłu w Berlnie „Pensionskasse für die Angestellten der Bank für die Handel und Industrie in Berlin" (Behrenstrasse 68/70), że w Niemczech został ogłoszony plan waloryzacyjny wymienionej Kasy, który prewiduje obowiązek zgłoszenia swych pretensyj ubezpieczeniowych pod rygorem ich utraty. Termin zgłaszania upłynął w dniu 30 listopada 1928 r. jednakże pretensje obywateli polskich będą przyjmowane wyjątkowo po terminie do czasu wszakże ostatecznego podziału sum.

Jednocześnie zawiadamia się ubezpieczonych w Kasie pogrzebowej Związku majstrów niemieckich w Düsseldorfie „Sterbekasse des Deutschen Werkmeister-Verbandes im Düsseldorf" (Schliesstach 13 u. 511) nie będących członkami Związku, że termin zgłaszania pretensyj ubezpieczeniowych został dla obywateli polskich przedłużony do dnia 31 marca 1929 r.

W związku z powyższem osoby zainteresowane winny niezwłocznie zgłaszać swe pretensje bepośrednie pod adresem wymienionych Kas.

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22, Nr. 45291 21/II 1929 r. 8000.